

Sygn. akt *IV Ka 642/15*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 września 2015 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy IV Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Roger Michalczyk - sprawozdawca

Sędziowie SO Mariola Urbańska - Trzecka

SO Piotr Kupcewicz

Protokolant st. sekr. sądowy Agnieszka Scheffs

przy udziale Jarosława Bittnera Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Bydgoszczy

po rozpoznaniu dnia 25 września 2015 r.

sprawy **A. M.** s. R. i M. ur. (...) w B.

oskarżonego z art. 283 k.k. w zw. z art. 281 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Bydgoszczy

z dnia 21 maja 2015 r. sygn. akt XI K 525/14

zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że uchyla orzeczenia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności oraz dozorcze kuratora (pkt 2 i 3); w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy; zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze i jego wydatkami obciąża Skarb Państwa.

sygn. akt IV Ka 642/15

UZASADNIENIE

A. M. został oskarżony o to, że w dniu 15 października 2014r. około godz. 10.30 w B. przy ul. (...) w sklepie (...), w celu utrzymania się w posiadaniu zabranych przez siebie pieniędzy w kwocie 100 zł, położonych na ladzie przez J. K. dokonującą płatności za zakupy użył przemocy wobec kobiety o nieustalonej tożsamości, która zagroziła swoim ciałem drzwi wyjściowe ze sklepu, chcąc uniemożliwić mu ucieczkę, w ten sposób, że ją odepchnął na drzwi, z tym ustaleniem, że czyn stanowi wypadek mniejszej wagi,

- tj. o czyn z art. 283 k.k. w zw. z art. 281 k.k.

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy, wyrokiem z 21 maja 2015r., sygn. akt XI K 525/14:

1. uznał oskarżonego A. M. za winnego zarzucanego mu czynu z art. 283 k.k. w zw. z art. 281 k.k. i za to na podstawie art. 283 k.k. wymierzył jemu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności

2. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 2 k.k. wykonanie orzeczonej w pkt 1 wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 5 (pięciu) lat

3. na podstawie art. 73 § 2 k.k. oddał oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora

4. zwolnił oskarżonego od uiszczenia opłaty oraz ponoszenia w pozostałym zakresie kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa.

Apelację od powyższego wyroku złożył prokurator, który zaskarżył wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonego i na podstawie art. 438 pkt 3 kpk wyrokowi zarzucił: błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mający wpływ na jego treść, poprzez uznanie, iż oskarżony A. M. ma orzeczoną schizofrenię paranoidalną, nie jest osobą zdemoralizowaną oraz nie odbywał kary pozbawienia wolności i na tej podstawie wnioskowanie, że zachodzi wobec niego pozytywna prognoza kryminologiczna, podczas gdy uprzednia jego karalność, w tym za przestępstwa z użyciem przemocy oraz przeciwko mieniu, za które został skazany na kary pozbawienia wolności, których wykonanie zawieszono warunkowo na okres próby, jak i odbycie zastępczej kary pozbawienia wolności przemawiają za przekonaniem, iż prognoza taka nie zachodzi, a w konsekwencji, iż nie nastąpiły okoliczności przemawiające za warunkowym zawieszeniem orzeczonej wobec oskarżonego A. M. kary 6 miesięcy pozbawienia wolności. W oparciu o powyższy zarzut prokurator domagał się zmiany zaskarżonego wyroku poprzez uchylenie punktów 2 i 3 zawierających orzeczenie o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności na okres próby lat 5 oraz o oddaniu oskarżonego w tym okresie pod dozór kuratora sądowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora była zasadna.

Rację miał prokurator dochodząc do przekonania, iż całkowicie dowolna była prognoza kryminologiczna Sądu I instancji, która doprowadziła ten sąd do podjęcia decyzji o warunkowym zawieszeniu wykonania orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności. Oskarżony, pomimo młodego wieku był wcześniej trzykrotnie karany – za przestępstwa z art. 190a§2 kk, art. 207§1 kk, art. 279§1 kk. Dwukrotnie orzekano wobec niego kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, które, jak widać, nie odniosły żadnego resocjalizacyjnego skutku, skoro oskarżony dopuścił się kolejnego przestępstwa. Już choćby analiza tych okoliczności pozwala na stwierdzenie, iż postawa oskarżonego wskazuje na to, iż nie daje on żadnych gwarancji tego, iż nie popełni w przyszłości przestępstwa, gdyby orzeczono wobec niego ponownie karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Skoro oskarżony czwarty raz dopuścił się przestępstwa pomimo tak młodego wieku, to pogląd Sądu I instancji, iż nie jest on osobą zdemoralizowaną wydaje się być dość dyskusyjny. Niezrozumiałe było także stanowisko Sądu I instancji, który wśród okoliczności, które miałyby przemawiać za orzeczeniem kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania wymienił to, iż oskarżony ma stwierdzoną schizofrenię paranoidalną. Prawdopodobnie Sąd I instancji kierował się treścią zaświadczenia lekarskiego z 16 kwietnia 2015r. wydanego dla potrzeb Zespołu do Spraw Orzekania o Stopniu Niepełnosprawności. Tymczasem biegli psychiatrzy wydający opinie w tej sprawie (k. 119-120) znali treść tego rozpoznania i nie stwierdzili u oskarżonego choroby psychicznej w sensie psychozy ani upośledzenia umysłowego. Opinia biegłych psychiatrów nie budziła, słusznie, żadnych wątpliwości Sądu I instancji. W tych okolicznościach, sąd odwoławczy podzielając w pełni argumentację zawartą w apelacji prokuratora uchylił rozstrzygnięcia zawarte w punktach 2 i 3 wyroku dotyczące orzeczenia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności oraz dozorce kuratora, a w pozostałej części zaskarżony jako słuszny utrzymał w mocy. O kosztach orzeczono na podstawie art. 624§1 kpk w zw. z art. 634 kpk.